

elektronikus iratról
készített másolat

2023 ÁPR 13.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

a Fővárosi Törvényszék útján

87

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 6.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/e-mailen/Faxon/E-irat	
Érkezett:	2023 ÁPR 13.
PÉLDÁNY:.....	IV. 1. meghat
MELLÉKLET: Fp @	KÖZTÜK: állap
FÓLAJSTROMSZÁM: 109K	702507/2022
UTÓIRATON:.....	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 8 7 8 - 0 / 2023		
Érkezett: 2023 ÁPR 25.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 9	Kezelőiroda: Ju

Alulírott, [redacted] jogi képviselőm, a Karsai Dániel Ügyvédi Iroda [redacted] meghatalmazás I/1. szám alatt csatolva) a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. október 9. napjáig hatályos a) pontjának aa) és ab) alpontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.III.45.290/2022/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (7) bekezdése (hatékony jogorvoslathoz való jog), valamint az Alaptörvény B. cikke (jogállamiság és jogbiztonság elve).

A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény a 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § és 41. §, (3) bekezdése, 45. § (4) bekezdése, amelyek alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a konkrét ügyben alkalmazott jogszabályt és annak alaptörvény-ellenessége fennállása esetén alaptörvény-ellenességét akkor is megállapítja, ha már nincs hatályban és a konkrét ügyben az alkalmazását kizárja.

Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy Indítványozó felperes volt a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban, valamint a Fővárosi Törvényszék előtti közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben.

A Kúria Kfv.III.45.290/2022/2. számú végzését Indítványozó 2023. február 15. napján vette kézhez, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz határidőben kerül

benyújtásra.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §). Ugyanis az ügy alapját egy olyan bírósági eljárás képezi, amelyben az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenessége miatt tagadták meg Indítványozótól a Kúria előtti felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ezáltal pedig súlyosan sérültek Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított alkotmányos jogai. E körülmény megvalósítja az Abtv. 29. § szerinti alapvető alkotmányossági jelentőségű kérdés követelményét. Felhívjuk a figyelmet, hogy egy, a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi panasz esetében a t. Alkotmánybíróság megsemmisítette a támadott eljárási jogszabályi rendelkezéseket [42/2004. (XI. 9.) AB határozat].

Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében jelen indítvány a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál került előterjesztésre.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése alapján az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I. A tények

A per előzményei

1. Az Indítványozó szolgálati nyugdíjban részesült, amely 2012. január 1. napját követően szolgálati járandóságként került részére továbbfolyósításra.
2. Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala 2017. május 10-én adategyeztetési eljárást indított, amelyben a Indítványozó vonatkozásában 14 év 13 nap szolgálati időt ismert el. Az Indítványozó fellebbezése nyomán az alperes a BP/L100/706-5/2020. számú határozatával megállapította, hogy az Indítványozó 27 év 4 nap szolgálati idővel rendelkezik, illetve 25 év 279 nap karkedvezményre jogosító időt szerzett. Az Indítványozó által előterjesztett keresetlevelet követően az alperes eljárást indított saját határozata felülvizsgálata iránt, és a BP/L100/706-19/2020. számú módosító határozatában már 30 év 4 nap szolgálati időt állapított meg a karkedvezményre jogosító idő változatlanul hagyása mellett, majd a BP/L100/706-36/2020. számú határozattal annak indoklását módosította.
3. Az Indítványozó az alperes alaphatározatával szemben keresetet terjesztett elő, amelyet kiterjesztett a módosító határozatokra is. Sérelmezte, hogy a határozat nem tartalmazott kimutatást az általa 1988. január 1. és 1991. december 31. közötti időszakban szerzett jövedelem vonatkozásában. Kifogásolta továbbá, hogy az alperes nem ismerte el szolgálati időként a BM tisztii iskolai tanulmányok időtartamát, illetve az is, hogy a határozat mellékletét képező kimutatásban a Minisztérium került feltüntetésre foglalkoztatóként.

Az elsőfokú bírósági eljárás

4. Az elsőfokú bíróság 109.K.702.507/2022/4. számú ítéletével (**I/2. számon** mellékelve) az Indítványozó keresetét társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 43. § (1) és (3) bekezdése, Tny. 96/B. § (1)-(2) bekezdése, Tny. 96/C. § (1) bekezdése, valamint a korhatár előtti öregség nyugdíjak megszületéséről, a korhatár előtti ellátásról, valamint a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 18. § (2) bekezdésének alkalmazásával elutasította.

A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás

5. Indítványozó a Fővárosi Törvényszék 109.K.702.507/2022/4. számú ítéletével szemben, illetve a Fővárosi Kormányhivatal BP/L100/706-5/2020, BP/L100/706-19/2020, valamint a BP/L100/706-36/2020 számú határozataival szemben 2022. december 20. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához (**I/3. számon** mellékelve), melyben az ítélet megváltoztatását és a határozatok megsemmisítését kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) az ügy elbírálására hatályos 121. § (1) bekezdésének b) pontjára alapította. A befogadhatóság indokaiul az alábbiakat jelölte meg Indítványozó.
6. A keresettel támadott közigazgatási határozatok, valamint az azokat jóváhagyó ítélet sérti a jogbiztonság elvét, amikor tévesen kiterjesztő, és a jogalkotói szándékkal ellentétes jogértelmezésükkel már a korábban megállapított és rögzített szolgálati idő felülvizsgálatát engedi meg utólag. A joggyakorlat egységesítése érdekében, illetve az adott kérdés különleges társadalmi jelentőségére tekintettel kérte az Indítványozó a felülvizsgálati eljárást jelen ügyben, ugyanis

a nyugdíjak megállapításának jogszerűsége kiemelt társadalmi érdek, az újonnan hatályba lépő jogszabályokkal a már megállapított járandóságok nem csökkenthetőek.

7. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésének a) pontjának aa) és ab) alpontjaival kapcsolatban előadta, hogy az Indítványozó a felülvizsgálati kérelemben csupán tartalmilag hivatkozott az alább említett szakaszokra. Továbbá a Kúria kiemelte, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésének értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, illetve azt indokolni is kell, nem elég csupán a befogadhatóság törvényi jogcímére hivatkozni.

8. Azonban az Indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kp. 121. § (1) bekezdésének b) pontjára alapozza, így megjelölte azon jogszabály helyet, amelyre alapozta kérelmét. A Kp. 118. § (1) bekezdésének a) pontjának aa) és ab) alpontjaiba foglalt terminus technicusok egyértelműségéből kifolyólag jogszabályhely megjelölése nélkül, a tartalom szerinti elbírálás elve alapján értelmezendők. Ezenfelül pedig az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében kellően indokolta, hogy ügyében a visszaható hatályú jogalkalmazás és a jogalkotó szándékának téves interpretálása okozott számára sérelmet.

9. A Kúria Indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadását a 2023. január 18. napján kelt Kfv.III.45.290/2022/2. számú végzésében megtagadta (**I/4. számon** mellékelve). A megtagadás indokai az alábbiak voltak:

10. A felülvizsgálati kérelemben az Indítványozó a gyakorlat egységének szükségességére, valamint a felvetett jogkérdéskülönleges társadalmi jelentőségére csak általánosságban hivatkozik, de nem fejtette ki, hogy saját, egyéni érdekein túl miért tartja szükségesnek a felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálását. Nem törődött ki véletlenül egy bekezdés? A következő fejezet 12-vel kezdődő.

I. A Kp. 118. § (1) bekezdés 2020. október 9. napjáig hatályos a) pontjának aa) és ab) alpontjai alaptörvény-ellenességének okai – a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelménye sérelme

11. Előljáróban fontos hangsúlyozni, hogy az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése. {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

12. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, illetve az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalma nem különbözik, hasonlóan az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogbiztonság követelménye is azonos alkotmányos tartalommal bír. Ezen rendelkezések esetében nem áll fenn az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezés hiánya, továbbá az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a korábbi AB határozatok megállapításai alkalmazhatóságának nincs akadálya, viszont szükséges ezen megállapítások konkrét alkalmazása a jelen ügy elbírálása során. Így tehát jelen ügyben a t. Alkotmánybíróságnak tartania kell magát az Alaptörvény hatályba lépést megelőzően meghozott AB határozatokban megállapított elvekhez az alább kifejtett indokok alapján.

A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban meghatározott követelmények

13. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatában megállapította, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 270. § (2) bekezdés „és” szövegrésze, valamint az azt követő a), b), ba) és bb) pontjai alkotmányellenesek, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette. A rPp. 270. § (2) bekezdése a megsemmisítése előtt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének feltételeit az alábbiak szerint határozta meg:

- (2) A felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, és
 - a) a határozat eltér a Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatától, vagy
 - b) felülvizsgálata a joggyakorlat egysége, továbbfejlesztése érdekében szükséges, mivel
 - ba) a határozattal kapcsolatban elvi jelentőségű jogkérdés merül fel, és a Legfelsőbb Bíróság a jogkérdést illetően - a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében közzétett módon - még nem hozott döntést, illetve
 - bb) a határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést dönt el, amelyre vonatkozóan a Legfelsőbb Bíróság a Legfelsőbb Bíróság határozatainak hivatalos gyűjteményében korábban eltérő tartalmú elvi határozatot tett közzé.

14. Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatában részletesen foglalkozott a felülvizsgálati eljárásnak a jogorvoslati rendszerben elfoglalt helyével és a biztosításának követelményeivel.

15. Az AB határozat indokolása IV. rész 2. pontjában megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog alapvetően a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslat a rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével (ABH 20003, 1223, 1230).

16. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy a korábbi döntéseiben nem zárta ki a felülvizsgálat jogintézményének, illetve egyes szabályainak más alkotmányos tételek alapján történő vizsgálatát. Az 1/1994. (I. 7.) AB határozat kifejezetten hangsúlyozta a más alkotmányos rendelkezésekkel való összhang biztosítását. Így a **felülvizsgálati, mint már biztosított jogorvoslat esetén a jogorvoslati jog a jogintézmény jogbiztonsági szempontú megítélése során vehető figyelembe, a rendkívüli jogorvoslat működéséből eredő hatások alapján.**

17. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a kialakult gyakorlata alapján az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonság magában foglalja az egyes jogintézmények működésének előreláthatóságát és kiszámíthatóságát. A 9/1992. (I. 30.) AB határozat szerint **„a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát”.**

18. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy önmagában nem vitatható, hogy az ítékezés egységének biztosításához szükséges eljárásoknak (végső soron az ennek nyomán született jogegységi határozatnak) az ítélezési gyakorlatból kell "táplálkoznia", azaz önmagában nincs akadálya annak, hogy az egyes eljárási törvények könnyítsék a joggyakorlat egységesítésére szoruló problémák "felszínre kerülését". Ugyanakkor ettől teljesen különálló kérdés az eljárási törvényekben - így a Pp.-ben is meghatározott - rendes és rendkívüli jogorvoslatok jogi (alkotmányjogi) természete. **A jogorvoslat alapvető funkciója a jogsérelem orvosolhatósága, a jogszabálysértések kiküszöbölése.** Mint rendkívüli jogorvoslat, ilyen a felülvizsgálat jogintézménye is, amely hagyományosan a jogszabályokban biztosított alanyi jogok érvényesítésének rendkívüli eszköze, a jogszabálysértő jogerős döntések kiszűrésének intézménye. Az Alkotmánybíróság a 22/1995. (III. 31.) AB határozatában a jogorvoslatokra egységesen irányadó megállapítást tett, mely szerint "ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát. A "sérti" másrészt azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás - törvénysértő (megalapozatlan), közigazgatási ügyben, továbbá célszerűtlen - volta esetén teljesítsék. **Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.**" (ABH 1995, 108, 110.)

19. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban vizsgált rPp. rendelkezések esetében a félnek nem volt lehetősége pusztán az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre hivatkozás alapján elérni a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását, holott a **jogorvoslati jogintézmény – mint rendkívüli perorvoslat – alkotmányi jellegéből ez következne.** E körben megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértésen túli egyéb ok jelentősen

korlátozza, vagy kioltja a jogorvoslati funkciót. A rPp. 270. § (2) bekezdésnek a támadott és utóbb megsemmisített rendelkezései alapján a felülvizsgálat lényegében elmozdult a jogegységi eljárás (mintegy) előkészítő eljárásának irányába. Hangsúlyozta az Alkotmánybíróság, hogy abból a tényből, hogy a felülvizsgálati eljárás megindítására pusztán jogszabálysértés nem elégséges ok, a jogorvoslati funkció ebben a tekintetben kiüresedik. A fentiek alapján a funkcióknak a Pp. (itt: rPp.) vizsgált szabályában való keveredése sérti a jogbiztonságot.

20. Kiemelte az Alkotmánybíróság, hogy megítélése szerint az el nem döntött elvi jelentőségű jogkérdés felmerülésének igazolása, vagy az elvi jelentőségű jogkérdéstől való eltérés megjelölése a jogorvoslati funkciótól teljesen idegen, s mint a felülvizsgálat eljárási feltétele alkotmányos alapok nélküli. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy ha a rendes jogorvoslati eljárás alapvetően az érintett jogának vagy jogos érdekének az érvényesítését szolgálja, ehhez valamilyen módon a rendkívüli jogorvoslatnak is illeszkednie kell. A rendkívüli jogorvoslattal való élés korlátozásának a jogbiztonság szempontjából nem alkotmányos eszköze az, hogy formálisan a jogsérelem orvosolhatóságát testesíti meg a jogintézmény, tartalmában mégsem ezt a célt - hanem meghatározó módon a jogalkalmazás egységét - szolgálja (amelynek biztosítása részben jogalakító jellegű).

21. A 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban az Alkotmánybíróság végül az Alkotmányból kényszerítően nem következik a Pp.-ben szabályozott felülvizsgálat jogintézményének szükségessége. **Ugyanakkor, ha a törvényhozás a Pp. eljárási szabályai között az érintetteknek e rendkívüli jogorvoslati lehetőséget, mint a rendes jogorvoslathoz képest korlátozott jogorvoslatot mégis biztosítja, akkor nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy a korlátozás alkotmányosan csak az intézmény lényegét jelentő jogorvoslati funkció keretében indokolható.** Az Alkotmánybíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a jogerő áttörésének a Pp. 270. § (2) bekezdés a), b), ba) és bb) pontjaiba foglalt módja sérti az előreláthatóság jogbiztonsági követelményét, bizonytalanságot eredményez, és a jogorvoslati funkcióval is szemben áll. A bírósági eljárás egésze bizonytalanná válik azáltal, hogy az érintettek számára egyáltalán nem kiszámítható: mely esetekben, milyen elvi kérdés lesz az, ami alapján a felülvizsgálati kérelem befogadható, s ami alapján később új határozat meghozatalára vagy a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére kerül sor. Az Alkotmánybíróság a fenti határozatában nyomatékosította, hogy "a jog érvényesülésének kiszámíthatósága magában foglalja a jogalkalmazás, így a bírósági eljárások kiszámíthatóságát is." (ABH 1992, 59, 66.)

A fenti elvek alkalmazása jelen ügyre

22. Indítványozó peres eljárásában a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) pontjaira alapozott befogadhatósági előadást megalapozatlannak találta, azonban a Kúria nem fogadta be, mivel hiányolta az érdemi indokolást az ügyre vetítve. Holott Indítványozó a felülvizsgálati kérelemben előadta, hogy egyedi ügye elbírálásakor tévesen értelmezték a jogszabályokat, illetve tévesen interpretálták a jogalkotó szándékát, és ezáltal visszamenőleges hatállyal alkalmazták a szolgálati járandóságra vonatkozó nyugdíjbiztosítási egyeztetési eljárást.

23. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. október 9. napjáig hatályos rendelkezései között pusztán a rendes bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabálysértés miatt a Kúria nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmeket. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. október 9. napjáig hatályos

18. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) * A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

24. Az Indítványozó ügyében alkalmazandó Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja a rPp. 270. § (2) bekezdésének az Alkotmánybíróság által a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban megsemmisített rendelkezésével teljes analógiát mutatva korlátozzák a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslatot azáltal, hogy a jogszabálysértésen felül olyan többletkövetelményeket támasztanak a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban, amik magát a jogorvoslatot előreláthatatlanná és kiszámíthatatlanná teszik.

25. Az Alkotmánybíróság megállapításai szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati formákon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása. Ugyanakkor irányadó a 3020/2018. (I. 26.) AB határozat indokolásának érvrendszere. Ebben a határozatban „leszögezte azt is az Alkotmánybíróság, hogy – bár a jogorvoslathoz való alapjogból nem következik kényszerítően e jogorvoslati lehetőség megteremtése, ha jogalkotó mégis megnyitotta e jogorvoslati forma lehetőségét, akkor – **a jogalkotónak alkotmányos kötelessége olyan eljárásjogi szabályok megalkotása, amelyek alkalmazásával az alkotmányos jogokat ért jogsérelem valóságosan, azaz hatékonyan orvosolhatóvá válik**” (Indokolás [37]). Azaz az Alkotmánybíróság – habár tételesen nem említette, de – a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban foglalt elvi megállapításait az Alaptörvény által szabályozott jogorvoslathoz való jog körében is változatlanul fenntartotta.

26. A Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. október 9. napjáig hatályos szabálya tehát a szabályozás kiszámíthatatlansága és előreláthatatlansága miatt nem biztosítja a jogalkotó által megteremtett rendkívüli jogorvoslat esetében a jogorvoslathoz való alkotmányos jogot. Hangsúlyozom, hogy jelen ügyben nem pusztán az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság követelménye sérült, hanem azon keresztül az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog. Ezt az érvrendszert pedig a t. Alkotmánybíróság egy a jelen ügygel teljes analógiát mutató korábbi döntésében alakította ki, amely érvrendszert utóbb nem írta felül az Alkotmánybíróság gyakorlata, így az jelen ügyben is minden további nélkül alkalmazható és alkalmazandó is.

A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglaltak jelen ügyben történő alkalmazhatósága kizártsága

27. Az Alkotmánybíróság a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági követelmények alkotmányosságával egy korábbi döntésében is foglalkozott. A 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben {[36]-[41]} az Alkotmánybíróság visszautasította az alkotmányjogi panaszt. Az AB végzés alapjául szolgáló panaszban az indítványozó azon az alapon támadta a Kp. 118. § (1) bekezdését, hogy az az alapján történt felülvizsgálati kérelem befogás elutasítása ellen nincs helye rendes jogorvoslatnak, így sérült a jogorvoslatához való joga.

28. Az Alkotmánybíróság 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésével kapcsolatban előadjuk, hogy jelen panaszban és a végzés alapjául szolgáló panaszban előterjesztett kérelmek és állított alkotmányos sérelmek nem azonosak. Míg a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés alapjául szolgáló panaszban a jogorvoslatához való jog sérelmét abban látta az Indítványozó, hogy a befogadás elutasítása esetén nincs helye jogorvoslatnak, addig jelen alkotmányjogi panasz alapja a fentebb kifejtettek szerint az, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése 2020. október 9. napjáig hatályos a) pontja aa) és ab) alpontjai előreláthatatlanul és kiszámíthatatlanul korlátozzák Indítványozónak a törvényalkotó által biztosított – rendkívüli – jogorvoslat során a jogorvoslatához való jogát.

29. Hangsúlyozom tehát, hogy a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásakor a 3221/2020. (VI. 19.) AB végzésben foglalt, a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadhatósága szabályaira vonatkozó megállapításait nem kell alkalmazni.

Az Alkotmánybíróság 2023. március 7. napján kelt IV/1475-7/2020. számú végzésétől való elhatárolás

30. Az Alkotmánybíróság a IV/1475-7/2020. számú végzésében szintén foglalkozott a Kp. 118. § (1) bekezdésébe foglalt befogadhatósági feltételekkel foglalkozott, melyben visszautasításra került az alkotmányjogi panasz. Az Alkotmánybíróság végzésének alapjául a jogorvoslati jog sérelme szolgált a Kp. 118. § (1) bekezdésének fényében.

31. A végzéssel kapcsolatban szeretnénk hangsúlyozni, hogy nem annak vizsgálatát kérjük, hogy az adott jogszabály helyet helyesen alkalmazta-e a Kúria, hanem azt, hogy egyáltalán érdemben alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság előadta, hogy a Kp. 2020. március 31-i módosítása miatt a 118. § (1) bekezdésében a jogalkotó szigorúbb feltételeket támasztott, azonban ezen feltételek nem biztosítják az Indítványozók Alaptörvényben foglalt jogait, hiszen a már korábban is hivatkozott 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban megsemmisített jogszabályi rendelkezésekkel – a mai napig – nem csupán analóg módon, hanem teljességében megegyezik. Így a jelenleg hatályban lévő jogszabályi rendelkezések előreláthatatlanul és kiszámíthatatlanul korlátozzák az Indítványozók Alaptörvényben biztosított jogorvoslatihoz való jogát.

32. Hangsúlyozom tehát, hogy a jelen alkotmányjogi panasz elbírálásakor a IV/1475-7/2020. számú AB végzésben foglalt, a Kp. felülvizsgálati kérelem befogadhatósága szabályaira vonatkozó megállapításait nem kell alkalmazni. Az ebben a döntésben foglaltakkal éppen ellentétesen érdemben kell állást foglalnia az alkotmánybíróságnak a támadott jogszabályok alkotmányosságáról. Ha nem ezt teszi, akkor a beadvány nyelvtani értelmével és alkotmányos feladatával ellentétesen cselekszik.

II. Kérelem

33. Összegezve a fentiekben kifejtetteket megállapítható, hogy az Indítványozó közigazgatási peres eljárásában alkalmazandó, 2020. október 9. napjáig hatályban levő Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjai az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság, azon belül is az előreláthatóság és a kiszámíthatóság követelményének megsértésével súlyosan sértik Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

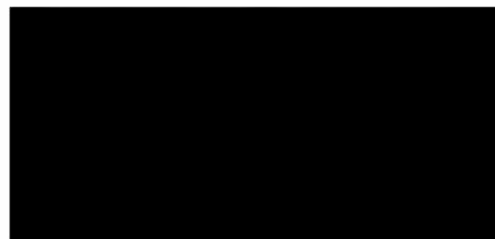
34. Kérem tehát a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiek tekintetében, jelen kérelem vizsgálatakor alkotmányossági szempontok alapján vizsgálj azt, hogy Kp. 118. (1) bekezdése alkalmazva volt-e a Kúria által és hogy azon jogszabályhely megfelel-e az Alaptörvénybe foglalt értékeknek.

Kérem ezért a Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg, hogy a jelen ügyben alkalmazott, a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés 2020. október 9. napjáig hatályos a) pontjának aa) és ab) pontjai alaptörvény-ellenesek voltak, és a jelen kérelem alapjául szolgáló eljárásban ezen alkalmazott jogszabályok alkalmazását kizárni szíveskedjék. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.III.45.290/2022/2. számú végzését, mint alaptörvény-ellenes bírói határozatot, megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2023. április 13.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviselőjében:

Karsai Dániel Ügyvédi Iroda

dr. Frank Evelyn

ügyvéd

